

# வாரமலர் தினமுரசு

THINAMURASU

SRI LANKA'S

NATIONAL

TAMIL

WEEKLY

ஷா

146

நெட்டியடியால்  
துகவல்



வாளத்தில் ஓர்

கிரங்கியம்

ஒவ்வொட்டில் கேட்கும்  
போட்டுவிட சூல்



உர்வசி வீட்டில்  
இயங்குநா

நடகர் - நடிகர்

கிரங்கெட் போட்டி

## கிரிக்கெட் திருவிழா

அன்புள்ள உங்களுக்கு.

வணக்கம்.

கிரிக்கெட் திருவிழா

அண்வெரையும் வளைத்து  
தன்னை நோக்கி இழுத்துவத்திருந்தது.

இன-மத-பால்-வயது  
வித்தியாசமில்லாமல்  
சுகல தரப்பினரும் இரிசித்தார்கள்.

தொலைக்காட்சிகளுக்கு  
புதிய நிகழ்ச்சிகள் தயாரிக்கும்  
சிரமமே இல்லாமல்  
நடந்து முடிந்த போட்டிகளையும்  
மறு ஓளிரப்பு செய்ய முடிந்தது.

ஓர் காலத்தில்  
ஆண்களை மட்டுமே கவர்ந்த  
கிரிக்கெட்.

இப்போது பெண்களையும்  
தன்பக்கம் வசியப்படுத்திவிட்டது.

பாமராக்களையும் கவரும்  
பணம் கொழிக்கும் விளையாட்டு.  
நாடுகளுக்கிடையிலான  
கௌரவம் போராக மாறுவதுதான்  
மிகப் பெரிய சோகம்.

வெற்றி-தோலவியை  
ஏற்றுக்கொள்ளும் பக்குவம்  
விளையாட்டிலிருந்துதான் ஆரம்பம்.  
விளையாட்டுக்களின் நோக்கமே

அதுதானே!

எந்த நாட்டு அணியாக  
இருந்தாலும்,

திறமையாக விளையாட்டால்  
பாராட்டும் பக்குவமும் வளாவது,  
நாடுகளுக்கிடையே மட்டுமல்ல.

மனிதர்களுக்கிடையேயும்  
பரஸ்பர உறவுகள் வளர உதவும்!

தமது சொந்த விருப்பத்திலிருந்து  
விஷயங்களை அனுகுவது.

அதற்கு மாறாக நிகழ்ச்சிகள்

செலவும் போது  
வெறுப்புக் கொள்ளவே இடமிருக்கும்!

விரச்சி வளரவே வழி செய்யும்!

விரும்பிய அணி வெல்ல வேண்டும்

என்று நினைப்பது இயல்புதான்.

அதற்காக மற்றொரு அணி

திறமையாக ஆடி ஜெயித்தால்

மனம் கோணக்கூடாது!

நமது மனங்களை

விரத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

ஒரு வட்டத்திற்குள்

குறுக்கிவைத்துக் கொள்ளக்கூடாது.

இது விளையாட்டுக்கும் பொருந்தும்:

வாழ்க்கைக்கும் பொருந்தும்:

தீராத பிரச்சனைகளுக்கு

தீர்வு காணவும் உதவும்!

எனவே-திறமையாக ஆடி

உலகக் கிண்ணம் வென்றவர்களை

உளம் திறந்து பாராட்டுவோம்!

இம்முறை தொல்வி கண்டவர்கள்

அடுத்துவரும் போட்டிகளில்

வெற்றிகாண வாழ்த்துவோம்.

எல்லோரும் இன்புற்றிருக்கவே

விளையாட்டுக்கள்-யாரும்

துன்புற்றிருக்க வேண்டாம்!

நம்நாட்டு அரசியலும்

கிரிக்கெட் மாதிரித்தான்.

அரசியல் தீரவு யோசனை

என்ற பந்தை

அடித்தாடுவதா அல்லது

மட்டைபோட்டுக் கொண்டிருக்கிறது

என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது

பிரதான எதிர்க்கட்சி.

"பந்தே சரியில்லையே!

இதைவைத்து என்ன ஆட்டம்?"

என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்

இனவாதிகள்!

ஆட்டம் விரைவாக முடிந்து

இறுதி முடிவு தெரிந்தால்தான்

நல்லது என்பது

தமிழ் பேசும் மக்களது அபிப்பிராயம்!

ஆனால், விரைவாக ஆட்டத்தை

முடித்துவைக்க

ஆனாலும் தரப்பும் தயாராக இல்லை:

எதிரத்தரப்பும் தயாராக இல்லை.

இது ஒருநாள் போட்டியல்:

நன்றாள் இழுத்து

டெஸ்ட் போட்டி!

முக்கியமான இருத்தரப்பிடமும்

உற்சாகம் தென்படவில்லையாதலால்

முடிவு ஏழாற்றுமிக்கவாம்

என்பது பாராவையாளரின் அமிப்பிராயம்!

மீன்டும் மறுமடவில்

என்றென்றும் அன்புடன்

வந்து கலக்கும்வரை

-ஆடி சிரியர்-

## முக்காட்டின் முக்கியத்துவம்

தேவ சமுகத்துக்கு முன் வரும் ஒவ்வொரு பெண்ணும் தன் மயிரை மறைத்துக் கொள்ள முக்காட்டி வேண்டும் என பரிசுத் தேவாகம் வலியுறுத்துகின்றது.

"ஜெபம் பண்ணுகிற போதாவது, தீர்க்க தரிசனம் சொல்கிற போதாவது தன் தலையை முடிக் கொள்ளாத எந்த ஸ்திரியும் தன் தலையைக் களைவினப்படுத்துகிறான்."

1 கொரி: 11:5

"ஆகையால் தூதர்களினிமித்தம் ஸ்திரியானவள் தலையின் மேல் முக்காட்டுக்கொள்ள வேண்டும்."

1 கொரி: 11:10

பரிசுத் தேவாகம் கூறும் இவ்வறிவுரை குடும்பப் பெண்கள் அனைவர்க்கும் பொருத்தமுள்ளதாக்கயால், இதன் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து சிந்தித்தல்; செயல்படல் சிறந்ததாகும்.

பூராஜ் தேவாகன்-கெங்கல்.

## பூன்மீகம்

சிவ(ஹி) சவர்களின் சற்பு போதுவனாக்கள்

\* உண்மையாகவே நாவு ஒரு காட்டு மிருகம். அதை அவிழ்த்து விட்டால் மிக ஆபத்துதான்.

\* உங்களிடம் இல்லாத நற்குணங்கள் உங்களிடம் இருப்பதாகக் கூறி புகழும் ஒருவன். அடுத்த முச்சில் உங்களிடம் இல்லாத குறைகளைக் கூறியும் உங்களைத்தூற்றுவான்.

\* கால் இடிறனால் காவும் செற்படும். வார்த்தை தவறினால் வம்புதான் விளையும்.

\* கந்தங்கள் கண்களாலும் உள்ளத்தாலும் பார்ப்பான். முட்டாளோ கண்களால் மட்டுமே பார்ப்பான்.

உங்கள் கண்களால் காவும் செற்படும் பார்ப்பான்.

உங்கள் கண்களா













# வாத்து மேய்க்கும் வாத்தியார்

வினாக்களும்

## ● சிலை

சிறுவர்கள்  
இருவரும்  
ஏற்றின்று  
விளையாடுவது  
சப்பாத்தில்.  
உலகிலேயே  
இராட்சத  
உயர்மான  
சப்பாத்துச் சிலை  
இதுதான்.  
ஹங்கோ  
நாட்டில்  
நாகிரகோவ்  
என்னும்  
விராமத்தில்  
இதனைக்  
காணலாம்.  
பளிங்கு,  
சன்னாம்பு,  
சிமெண்ட்  
முன்றும் கலந்து  
உருவாக்கியுள்ளனர்.  
எடை 5 தொன்.  
உயரம், 6 அடி,  
நீளம் 10 அடி.  
யார் யாருக்கோ  
சிலை எடுக்காமல்  
நமக்காக தேயும்  
சப்பாத்துக்கு  
சிலை  
எடுத்தவர்களை  
பாராட்டலாம்.

மனிதர்கள் மத்தியில்தான் வேடிக்கை விணோதப் போட்டிகள் நடக்க வேண்டும் என்று சட்டமா என்ன, அமெரிக்காவில் உள்ள தென் ஸ்புனோரிடாவில் விலங்குகளுக்கு மத்தியில் விணோத விளையாட்டுப் போட்டி.

நாமின் முதுகில் சொகுசாக சவாரி செய்தபடி வாத்து மேய்த்த குரங்காருக்குத் தான் முதல் பரிசு கிடைத்தது. மிகுக்கக் காட்சி சாலையொன்றில் நீண்டநாட்களாக கொடுக்கப்பட்ட பழிர்சீமின்னின்றே போட்டியில் கலந்து கொண்டு பார்வையாளர்களை அசத்தினவாம் முன்றும், (நாய், குரங்கு, வாத்து) கற்றுக் கொண்டது கெட்டித்தனம்தான்.

## மூளை பன்றி வந்தல்லோ ஆக்கில் தந்தல்லோ

மாணவனின் முக்கில் முத்தமிடுவது ஒரு வகையான முள்ளம் பன்றி. இதனை அன்போடு வளர்த்துவருவதும் இந்த மாணவன்தான். அமெரிக்காவில் உள்ள போளிக்ஸ் உயர் கல்லூரியில் நடக்கும் சுற்றுச் சூழல் வகுப்புக்கள் பிரபலமானவை. மாணவர்களுக்கு பிராணிகளையும் நேசிக்க கற்றுக் கொடுக்கிறார்கள். (நம் நாட்டில் பிரயாணிகளையே நேசிக்கிறார்களில்லை) ஆகூல், பன்றிகள் என்பவற்றை மாணவர்கள் பிரியமாக வளர்க்கிறார்கள்.

து  
கை  
வல்  
பெ  
ட்டு

## கால்வாயில் கப்பல்

இரண்டு கடல்களை இணைக்கும் கால்வாய் குயஸ் கால்வாய். இந்தக் கால்வாயின் நீளம் 100 மைல். செங்கடலில் இருந்து மெட்டரேஸியன் கடலுக்கு செல்லும் கப்பல்களுக்கு வசதியாக கடல்மட்ட அளவில் 1869ம் ஆண்டில் கால்வாய் கட்டப்பட்டது. செங்கடல்நீர் இதன் வழியாகச் சென்று மெடிடரேஸியன் கடலுடன் கலக்கிறது.

இந்தக் கால்வாயை கட்டிமுடிக்க பத்துவருடம் சென்றது. பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களின் வியரவையும்

கடல்நீரோடு கலந்தது. இக் கால்வாய் வழியாகத்தான் கப்பல் போக்குவரத்து நடக்கிறது. படத்தில் தெரியும் கப்பல் தரைதட்டி நிற்கிறதாக்கும் என்றுதானே நினைக்கிறார்கள். தப்பி. குயஸ்கால்வாய்க்குள் கப்பல் செல்லும் காட்சிதான் இது.

இளம்பிள்ளைவாதம் வந்த குழந்தைகளை நீரில் மிதக்கிட்டால் நல்லதாம். நீந்தத் தெரியாத சிறு குழந்தைகளை குளிக்கும் தொட்டியில் இரக்கினால் அவை முழகிலிடுமே இதற்காக துணிபோன்ற ஒரு புதிய பொருளை இலண்டன் நிபுணர்கள் தயாரித்திருக்கின்றனர். அதில் நீர்க் குழிழிகள் அப்படியே ஒட்டிக் கொள்வதால், அது மிதந்து கொண்டேயிருக்கும்.

அந்தப் பொருளைக் கொண்டு குழந்தைக்கு குளிக்கும் உடை ஒன்று தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. அதை அணிவித்து குழந்தையைத் தண்ணீரில் இரக்கினால் தலை எப்போதும் நீருக்குமேல் இருக்கும்படி குழந்தை மிதக்கும். அழிந்து போகாது. பர்சோர்த்த முயற்சியாக மிதக்கவிடப்பட்ட குழந்தைதான் இது.

## மிதக்கும் குழந்தை















"ஏன்?" வரதராஜன் ஆளும் காரணம் அறிய முயன்றான். "ஏன்? எதற்காக என்னைக் கொல்ல முயல வேண்டும்? நான் அவனுக்கு என்ன பாவும் பண்ணேன்? அநாமேதயமான இடத்தில் விட்டு வந்து உண்மைதான். அதற்கு நான் மட்டுமா பொறுப்பு?" புரியவில்லை.

'அவன் விட்டுக்கு போன செய்து விசாரித்தால் என்ன?' விட்டை நோக்கி நடக்கும்போது மனச்க்குள் வெல்லவைத் துப்பு போனான்.

'அந்த பில்லை மட்டுமில்லாமலிருந்தால் என்க கதி இந்திரம் என்ன ஆகியிருக்கும்? ஆண்டவேனே!'

விட்டுக்குள் போனபோது போன பேசிக் கொண்டிருந்த உறவுக்காரம்மா ஒருவளிடம் இருந்து அவசரமாக போனைப் பிடிந்த முயன்று தேற்றான்.

"இருடாப்பா பாவக்காம் பிட்டலை பண்ணைதைப் பத்தி"

"எல்லாம் நேரே போய் சொல்லிக் கொடுக்க. எனக்கு அவசரமாக பேச வேண்டும்." என்று இவன் கதறல் அலட்சியப் படுத்தப்படவே-

எரிச்சலாக காத்து நின்றான்.

சுதா

"உங்க குற்றச்சாட்டு அறியாய மானது சரஸ்வதியம்மா." ராஜா சொன்னான். "உதவி செய்திருக்கும் காங்கு இப்படி ஓர் உபதிரவுமானா-பிரு அர்வல உதவி செய்யவே ஆளிருக்காது."

சரஸ்வதியம்மாவின் பங்களாவின் ஹால் விஸ்தீர்ணம் அதிகம். அனு அணுவிலும் செலவு செய்யப்பட்ட ரூபாய் கள் தெரிந்தன. ஆனால் மனக்தான் படுக்குச் சம்பந்தமாக போவிருக்கிறது.

**மர்மக்கதை மன்னன் ராஜீந்திரநுமார்**

"அது மட்டுமில்லை பாஸ்" ஜென்னி சொன்னாள்.

"நெக்லஸ் என்கிறது கழுத்தில் போட்டுக்கூற சங்கதி. அதையேன் கைப் பையில் போட்டு வைக்கிறான்களாம்?"

"அதில் பார் பெண்ணே," சரஸ்வதி யம்மாள் சொன்னாள்; "என் மகன் ஜோதி எச்சரிக்கையான பெண். இரண்டாவது பெக் உள்ளே போனதும் அவனுக்கு பயம் வரும். எங்காவது விழுந்து விடுமோ? யாராவது திருட்க்குவாங்குகிறா என்கிற பயம். அதனால் வாட்சி. இந்த மாதிரி நகைகள் எல்லாத்தையும் கழித்துவிட்டு பையில் போட்டு வைச்சிருப்பார். அது வழக்கம். நீங்க தான் கொண்டு வந்து விட்டங்க: பையில்கு, உள்ளே நகையில் வேண்ணா அதுவே சந்தேகப்பட்டறில் எந்த தப்புமில்லை. புரியுதா?"

"அதென்ன பெண்ணை இப்படி அலட்சியமா உலாவிடிற்க? கைப் பையில் வைச்சிருக்கிறது மட்டும் பாது காப்பக்கும்? பையையே தாக்கிட்டுப் போயிட்டா என்ன?"

போன் இன்னொன்று ஒவித்ததும் எடுத்தான். "ஆமாம். ஜோதி வீடு தான். அவன் இறங்கி வர நேரமாகும். இப்பதான் போதையும் தூக்கமும் கலவைஞ்சு எழுந்தான். குளிச்சிட்டு வர நேரமாகும். அரைமனி கழிச்சு போன் பண்ணுங்க." போனை வைத்துவிட்டு இவர்களிடம் சொன்னார்-

"யாரோ வரதராஜனாம். ராஸ்கல் உள்ளான். பாஸ்டர்"

தொட்டவனை சுட்டெரிக்கும் நெருப்பு. என்ன ராஜி, எழுந்துட்டாளா?"

அம்மாள்ள ராஜி என விசாரிக்கப்பட்ட அந்தப் பெண் அமைதியே உரவாக படியிறங்கி வந்து நின்றாள்.

"இப்பதான் நினைவே திரும்பியிருக்கிறது அத்தே."

"ஏதாவது சொன்னாளா?"

"கறுப்பு காப்பி கேட்டாள். காப்பியும் தலைவை மாத்திரையும் கொடுத்துட்டுத் தான் இறங்கி வரேன்."

முகத்தில் தெரிந்த அடக்கமும் களிவும் அவன் குருவுமியிருந்தது.

சரஸ்வதியம்மாள் அவசரமாக மாடி ஏற்படுவதும் அந்த ராஜி சினேக்மாகச் சிறித்தான். பெருமுச்சு, விட்டாள். போனை எடுத்தான். ராஜா காத்திருந்தான்.

"இப்படியிருந்த பெண் எப்படியாயிட்டா பாவும்?"

"ஏன் என்ன ஆச்ச?"

"கூடாத இடத்தில் காலவிச்சா. அந்த அயோக்கியன் இவளுக்குப் போதைப் பழக் கத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்துட்டான். அப்படப் பொறுத்த பணம் பற்ஶிட்டிருந்தான். அப்புறம்-

"சொல்லுங்க."

"இவளைவிட பெரிய பண்க்காரி சினேகிதம் கிடைச்சதும் இவளை விட்டு விலையிப் போயிட்டான். இவ நிலமைதான் என்ன?"

"பாவும்."

"அவனை மறக்கவும் முடியாம் அவனால் ஏற்பட்ட குடிப்பழக்கத்தையும் விட முடியாம் இப்ப அசல் டிரக் அடிக்கடி ஆயிட்டா."

"இப்ப அந்த ஆள் எங்கே?" ராஜா

கேட்டான். "விலாசம் தெரியுமா உங்களுக்கு?"

"ஸாரி. எங்கேயோ பம்பாய் பக்கம் போயிட்டாக ஒரு தடவை இவள் சொல்லி கேட்டிருக்கேன்."

"ஆமாம் வயக பொண்ணாக்கே. கவனிச்சு கண்டிச்சு வளர்க்க வேண்டாமா?"

"கவனிக்க - கண்டிக்க இங்கே யாருக்கு நேரமிருக்கு? மாமனாருக்கு அப்புறம் அத்தை தூன் பிலினெஸ் பார்த்துக்கராக்க. பிறகு அன்னைகு வேற்கு வேற்கு ஏற்று ஏற்று கொண்டு விட முடியாம் இப்ப அசல் டிரக் அடிக்கடி ஆயிட்டா."

"இப்ப அந்த ஆள் எங்கே?" ராஜா

கேட்டான். "எங்கேமா போயிட்டே?" என்றதும் அந்தப் பெண் நெற்றிலில் ஒரு பிளாஸ்திரி பெருக்கல் குறியிடப்பட்டிருந்தது.

"என்கேயே கேட்டு உங்க வீட்டுடேன். இந்தப் பையன் வீட்டையும் கட்டுந்துக்"

"போய்ஸ் ஜீப்பிலோ?" என்று தயங்கினாலும் "ஆப்தத்துக்கு தோழில்லை" என்று ஏற்கென்டார் அம்மாள். "நேரே, போங்க."

வீட்டு வாசலிலேயே அந்தப் பெண் வைக்குத்தும் பூத்துப் போனாள் அம்மாள்.

"எங்கேமா போயிட்டே?" என்றதும் அந்தப் பெண் நெற்றிலில் ஒரு பிளாஸ்திரி பெருக்கல் குறியிடப்பட்டிருந்தது.

"என்கேயே கேட்டுக்கூற பொன்னே! அப்பீல் போயேன் கேட்டு கூற முடியானால் நூலாகி உண்ணைக் காணோம்னு பயந்துபோய் போல்ஸ் ஸ்டேஷன். ஆஸ்பத்திரின்னு அவைஞ்சு திருநிச்சிட்டு வரோம். எங்கேடி

"வாங்க ஜீப்பிலேயே கொண்டு உங்க வீட்டில் வீட்டுடேன். இந்தப் பையன் வீட்டையும் கட்டுந்துக்"

"போய்ஸ் ஜீப்பிலோ?" என்று தயங்கினாலும் "ஆப்தத்துக்கு தோழில்லை" என்று ஏற்கென்டார் அம்மாள். "நேரே, போங்க."

வீட்டு வாசலிலேயே அந்தப் பெண் வைக்குத்தும் பூத்துப் போனாள் அம்மாள்.

"எங்கேமா போயிட்டே?" என்றதும் அந்தப் பெண் நெற்றிலில் ஒரு பிளாஸ்திரி பெருக்கல் குறியிடப்பட்டிருந்தது.

"என்கேயே கேட்டுக்கூற பொன்னே!

அந்தப் பையன் கேட்டுக்கூற பொன்னே!

"அந்த முடியானால் அதுவே சொன்னார் என்கேயே கேட்டுக்கூற பொன்னே

**“நம்மோடிருப்பவர்கள் எவ்வளவு குறைந்த தொகையினர் என்பதை நினைத் துப் பார்த்தேன். நாம் இன்னும் மிகுந்த உற்சாகத்தோடு உழைக்க வேண்டும். பாலவும் அந்திரேயும் உள்ளிருந்து துப்பியோடு வரத்தான் வேண்டும். அதற்கு அவர்களைச் சம்பதிக்கக் கெய்யவேண்டும். அவர்களைப் போன்ற உழைப்பவளின் உள்ளே சம்மா முடங்கி உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கக் கூடாது.”**

இல்லாரு அந்த டாக்டர் சொன்னார்.

நிகலாய் முகத்தைச் சுழித்தான், தாலையைப் பார்த்தாரே தலையை ஆட்டி னான். தன் முன்னிலையிலேயே தன் மகனைப்பற்றி பேசிக்கொண்டிருப்பது அவர்களுக்குச் சிரமமாயிருக்கிறது என்பதைத் தாய் கண்டு கொண்டாள்; எனவே அவன் மூந்து அன்றையை விட்டு தன் அறைக்குச் சென்றாள். அவளுது மனத்தில் அவர்கள் தன்னுடைய விருப்பத்தை நிராகரித்துதான்விட்டார்கள் என்ற வேதனையுணர்ச்சி ஏற்பட்டு அவளை வந்தியது. அவன் படுகையில் படுத்த வாரே, அந்தக் குரல்களின் உள்ளடங்கிய முனுமுனுப்பைக் கேட்டாள்; தன்னை மறந்து ஒரு பயிற்சி உணர்ச்சிக்கு அவன் அடிமையானார்.

அன்றைய தீன்ம் முழுவதுமே அவனுக்கு ஒரே புரியாத இருள் மண்டலமாகவும், தீய சொருபாயகும் தோன்றியது. ஆனால் அதைப்பற்றி அவன் நிதிக்கு விரும்பவில்லை. தனது மனத்தை அலைக் கழிக்கும் எண்ணங்களை உத்தித் தன்னிக் கொண்டே, அவன் தன் நிதனையையெல்லாம் பாவெலை நோக்கித் திருப்பினாள். அவன் விடுதலைபெற்று வருவதுபார்கள் அவன் ஆவல் கொண்டாள். ஆனால் அதே சமயத்தில் அவன் பயப்படவும் செய்தான். தன்னைச் சுற்றி நிகழும் சம்பவங்களைவும் தோன்றி உருட்டுக்கொண்டு நம்பிக்கையைடு தனக்குத்தானே நிறைந்துகொள்ள:

**நடவடிக்கை**

கொண்டிருக்கும்:

“அவனு அன்பு-அவனு தாய்மைப் பாசம் ஒங்கி எழுந்து, அவனு இதயத்தை வேதனையோடு குன்றிக் குருக்க செய்யும். தாயின் பாச உணர்ச்சி தனது தீப் ஒளியால் மனித உணர்ச்சியின் வளர்ச்சியைத் தடை செய்து, அதனை ஆட்கொண்டு எரித்துக் காம் பாலக்கும். அந்த மாபெரும் உணர்ச்சியின் இடத்திலே, அவனுது பயவனர்ச்சியின் சாப்பல் குவியலுக்கிடையே அவனு மனம் ஒரே ஒரு சிந்தனைக்கு ஆளாகி உள்ளுரப் போராடி க

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥

♥ ♥ ♥



# கிலக்கிய நூல்

அருவிய வருடி குளிர்ஸி வரும் தென்றல் உடலை சுப்படுத் தின்திரன் கம்பிராக நடந்து சென்றன.

மன்னுவகும் எனதே, விண்ணுவகும் எனதே என்ற பெருமிதம் அவன் எடுத்து வைத்த ஒவ்வொர் அடியிலும் தெரிந்தது.

மன்னுவகும் அழகா, விண்ணுவகும் அழகா? என்ற கேள்வி அவன் மனதில் எழுந்தது.

எழுந்த கேள்விக்கு விடை கணம் முன்பார் அவன் எதிரே என்ட காட்சி சித்தத்தில் மது வூற்றான்.

அருவியில் குட்மவைத்து நீர் மொன்று கொண்டு ரூப்படுத் தென்னா, பேரமிளின் பிறப்பிடமா? பின்னாக கண்டே இந்திர இங்கு சித்தத்தில் போயிடியற்று.

சத்திரம் குட்மவைத்து நீர் மொன்று போனான். நீர் மொன்று, குடம் தூக்கி இடுப்பிலைந்து அந்தச் சித்திப் பெண்ணாள் பத்திரமாய் பாத அடிட எடுத்து வைத்தான்.

களங்கமில்லாத வதனம். எதிரில் நின்றவனை கலங்கடிக்கும் விழிகள். செதுக்கப்பட்டுபோன் செல்விதமுன். பதுகாச் திரண்டிருக்கும் கணிவிள்ளு குத்துக்கு வீழு. கைங்களேயான இடை. குழும் குலுங்காத, உடலும் கலுங்காத நனு. திரையுடிய சேவை. தரையில் எங்கும் கணாத பாவை. கடைவிற்பு பார்வையே போதும். கூவுமில் பயணம் வரை மற்றும், பள்ளியில் சேந்திருக்கலாம். மனம் கூவும்.

இந்திரன் சபையில் ஆடாத பெண் னிலைவை, இடையைத்து, மேலே உள்ள வண்ணங்கும் ரெண்டும் அசைத்து போதை யூடும் அழகிக்கும்கு இந்திரன் சபையில் பஞ்சமிலை.

ஆளாலும், இதுவரை இவைஸ் போல ஒரு அழியைக் கண்டில்லை. கண்டனால் இத்தனை களிப்புக் கொண்டதுமிலை என்று நினைத்தான் இந்திரன்.

கலைக்கும் பெண்ணைப் பூமேனி, வாழ்த்தண்டெடுத்து வடத்தெடுத்த நய மேனி, கணவேணி மேல் ஏறி நூன் கைப்பற்றத் தடிக்கும் எழில் மேனி! இவன் யார் ராணி எந்தத் தோட்டது மலர்ராணி? இந்திரன் நெஞ்சம் விளாக்கின் களமானது.

மெல்லப் பின் தொர்ந்தான். வெள்ளி நிலா வெளியே வரவேயில்லை.

விசாரித்தான். 'பரண்காலைக்குள் குடி யிருக்கும் கோல மயில் யாரா?' என்று.

முற்றும் துறந்த முனிவருக்கு பற்றிக் கொள்ள ஒரு துணையில் எதற்கு?

உலக பாசம் துறந்த முனிவரின் பரண் காலைக்குள் புவசம் கொண்ட பெண்மீல் என்ன செய்திருது?

முடவன் கையிலே கொம்புத்தேனா? நாவறுந்துவன் முன்பாக அறுக்கவைப் படையொ?

முற்றும் துறந்த முனிவருக்கு கொத்தும் கிளி எதற்கு? கொவுவைப் பழும் எதற்கு?

இந்திரன் ஒரு முடிவு செய்தான். அகவிகை பல அன்ட பின்தெடான்.

ஏற்றுத்தும் பார்க்கவில்லை அகவிகை, வானுக வேந்தனுக்கு வானம் வரை வளர்ந்தது ஆக.

பரண்காலைக்குள், தென் சுரந்து முடிய முன்னாரை தூக்கியறியப்பட்ட மலராகக் கிடந்தான் அகவிகை.

முற்றும் துறந்த முனிவருக்கு பற்றிக் கொள்ள ஒரு துணையில் எதற்கு?

உலக பாசம் துறந்த முனிவரின் பரண் காலைக்குள் புவசம் கொண்ட பெண்மீல் என்ன செய்திருது?

முடவன் கையிலே கொம்புத்தேனா? நாவறுந்துவன் முன்பாக அறுக்கவைப் படையொ?

முற்றும் துறந்த முனிவருக்கு கொத்தும் கிளி எதற்கு? கொவுவைப் பழும் எதற்கு?

இந்திரன் ஒரு முடிவு செய்தான். அகவிகை பல அன்ட பின்தெடான்.

ஏற்றுத்தும் பார்க்கவில்லை அகவிகை, வானுக வேந்தனுக்கு வானம் வரை வளர்ந்தது ஆக.

பரண்காலைக்குள், தென் சுரந்து முடிய முன்னாரை பின்தெடான்.

சத்திர உடலை தரிசிக்கத் தடித்தன முனிவரின் விழிகள். விழிகளில் எண்ணம் அறந்து கைகள் இயங்க, சேலைச் சிறைக்குள் இருந்து ஒரு நந்துவனம் வெளிப்பட்டுக் கொண்டு ருந்தது. மேகச் சிறையுடைத்து ஒரு நிலா மீட்கப் போடு வெறும் குறைபாடு போனார்.

சித்திர உடலை தரிசிக்கத் தடித்தன முனிவரின் விழிகள். விழிகளில் எண்ணம் அறந்து கைகள் இயங்க, சேலைச் சிறைக்குள் இருந்து ஒரு நந்துவனம் வெளிப்பட்டுக் கொண்டு ருந்தது. மேகச் சிறையுடைத்து ஒரு நிலா மீட்கப் போடு வெறும் குறைபாடு போனார்.

அகவிகை தீவிரமாய் மாறி மாறிப் பார்த்தான்.

முதல் கலை வந்து கூடிக்கலந்த முனிவர் வெறும் கலைவந்தது.

முனிவராய் வெடமிட்டு வந்து இந்திரன் வானுக வேந்தன் ஒரு வஞ்சியை வந்திகு விட்டான்.

கொளதும் முனிவர் விழிகளில் தண்ணோடு சாபமிட்டார்.

"அய்யோ.. என்று கூவி அதிர்த்துபடி தன் புடுமை குமந்த முனிவரை ஒரு புறம் தன்னி, கிளிலிப் பேடப்பட்ட ஆடைகளை வாரிச் கருட்டி எழுந்தான்.

முனிவர் அருகே அமர்ந்தார். அவன் தேன் கள் இரண்டியலும் இருந்ததும் பிதித்தார். தொட்ட இடம் நீவிட்டது போல குளிர்ந்தது.

அகவிகை தீவிரமாய் மாறி மாறிப் பார்த்தான்.

முதல் கலை வந்து கூடிக்கலந்த முனிவர் வெறும் கலைவந்தது.

முனிவராய் கேட்டார் "முனிவர் கேட்டார்" கலையை மாறி அகவிகை அதற்கு பதில் சொன்னான்:

"ஒன் இருந்தும் குருடாக இருந்த கணவனே!

தாயும் பின்னையும் ஆணாலும் வாயும் வழியும் வேறு வேறுதான்! உணர்க்கிளங்கும் அப்படித்தன் என்னைத் தமந்துபோனால் முற்றும் துறந்தாலேயே நீயே முற்றும் என்கு எனக்கு வந்துவான் நான்லவா. என்ன ஒரு வாத்தை வேட்டாயோ உலகுக்கு போதிக் புறப்பட்டாயே, உலையாக கொத்துத் தன் நெஞ்சுத்துக்கு ஒரு ஆறுதல்கூட

கலை வந்து கீர்த்து.

"ஏன் இருந்தும் குருடாக இருந்த கணவனே!

பேரழிக் கிளிக்கிறாய்?" முனிவர் கேட்டார் "கலையை மாறி அகவிகை அதற்கு பதில் சொன்னான்:

"ஒன் இருந்தும் குருடாக இருந்த கணவனே!

தாயும் பின்னையும் ஆணாலும் வாயும் வழியும் வேறு வேறுதான்! உணர்க்கிளங்கும் அப்படித்தன் என்னைத் தமந்துபோனால் முற்றும் துறந்தாலேயே நீயே முற்றும் என்கு எனக்கு வந்துவான் நான்லவா. என்ன ஒரு வாத்தை வேட்டாயோ உலகுக்கு போதிக் புறப்பட்டாயே, உலையாக கொத்துத் தன் நெஞ்சுத்துக்கு ஒரு ஆறுதல்கூட

கலை வந்து கீர்த்து.

"ஏன் இருந்தும் குருடாக இருந்த கணவனே!

பேரழிக் கிளிக்கிறாய்?" முனிவர் கேட்டார் "கலையை மாறி அகவிகை அதற்கு பதில் சொன்னான்:

"ஒன் இருந்தும் குருடாக இருந்த கணவனே!

தாயும் பின்னையும் ஆணாலும் வாயும் வழியும் வேறு வேறுதான்! உணர்க்கிளங்கும் அப்படித்தன் என்னைத் தமந்துபோனால் முற்றும் துறந்தாலேயே நீயே முற்றும் என்கு எனக்கு வந்துவான் நான்லவா. என்ன ஒரு வாத்தை வேட்டாயோ உலகுக்கு போதிக் புறப்பட்டாயே, உலையாக கொத்துத் தன் நெஞ்சுத்துக்கு ஒரு ஆறுதல்கூட

கலை வந்து கீர்த்து.

"ஏன் இருந்தும் குருடாக இருந்த கணவனே!

பேரழிக் கிளிக்கிறாய்?" முனிவர் கேட்டார் "கலையை மாறி அகவிகை அதற்கு பதில் சொன்னான்:

"ஒன் இருந்தும் குருடாக இருந்த கணவனே!

தாயும் பின்னையும் ஆணாலும் வாயும் வழியும் வேறு வேறுதான்! உணர்க்கிளங்கும் அப்படித்தன் என்னைத் தமந்துபோனால் முற்றும் துறந்தாலேயே நீயே முற்றும் என்கு எனக்கு வந்துவான் நான்லவா. என்ன ஒரு வாத்தை வேட்டாயோ உலகுக்கு போதிக் புறப்பட்டாயே, உலையாக கொத்துத் தன் நெஞ்சுத்துக்கு ஒரு ஆறுதல்கூட

கலை வந்து கீர்த்து.

"ஏன் இருந்தும் குருடாக இருந்த கணவனே!



